

264. Svend Vonved sidder i Bure.

Andantino.

Dansk Folkemelodi.

1 Svend Vonved sidder i Bu-re, hanslaar Guldhar-pen pru-de, han slaar Guldharpen

un-der Skind, hans Mo-der kom der gangendes ind. Se dig ud, Svend Von-ved!

2. Ind kom hans Moder Adelin,
hun maatte vel være Dronning fin:
„Du skal dig, Svend Vonved! udride,
med andre Kæmper at stride.
3. Og du skal hævne din Faders Bane;
en anden maa du din Harpe laane,
den Stund, du rider af Landet hen,
det er mit Raad, min kære Søn.“
4. Svend Vonved binder sit Sværd ved Side,
ham lyster med rige Kæmper at stride.
„Naar maa jeg lade blande Vin?
Naar maa jeg vente Komme din?“
5. „Stiller eder nu, kær Adelin!
I er allerkæreste Moder min;
I tør ikke brygge, I tør ikke blande,
jeg agter ret aldrig igen til Lande.
6. Naar Sten tage til i Vand at flyde,
og Ravne begynde at vordre hvide,
da maa I vente Svend Vonved hjem,
alle mine Dage kommer jeg ikke igen!“
7. Fru Adelin blev i Sind saa vred:
„Jeg hør, min Søn, at du est rød.
Ihvor du rider ad Vejen fram,
da faa du baade Last og Skam!“
8. Og han klapped hende ved hviden Kind:
„Stiller eder nu, kær Moder min!
I ønske mig ingen Usejr at faa!
I vide ikke, hvor min Rejse kan gaa.“
9. „Da skal jeg dig galdre i Dag,
aldrig skal dig nogen Mand skad’;
Sejr udi din høje Hest!
Sejr i dig selv allermest!
10. Sejr i din Haand og Sejr i din Fod!
og Sejr i alle dine Ledemod!
Signe dig Gud, Sante Drotten dyre,
han skal baade dig vogte og styre!
11. Han skal dig vogte og bevare.
Saa visselig skal du ej ilde fare.
Her haver du det haarde Sværd,
det lid ikkun paa i Herrefærd.
12. Svend Vonved tog til Orde igen:
„Nu hævner jeg Faders Bane min:
Herre og Svend jeg slaar ihjel,
saa fanger jeg for min Fader Skel.“
13. Svend Vonved bandt sit Sværd ved Side,
hannem lysted med Kæmper at stride.
Saa saare underlig var hans Forde,
ingen Mand hannem møde turde.

14. Hans Hjælm den var blinkende,
hans Spore den var klingende,
hans Hest den var springende,
selv var den Herre saa svinkende!
Se dig ud, Svend Vonved!

Folkevisen.